

21. februar 2020

I medfør af § 37 stk. 1 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut.

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

- 1. Hvad er reglerne for tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med organdonation herhjemme?**
- 2. Hvordan samarbejder man med myndighederne i andre lande om at yde tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med organdonation, der går på tværs af grænser?**
- 3. Kan det passe, at Grønlands Selvstyre ikke vil betale tabt arbejdsfortjeneste til en donor fra eksempelvis Danmark, og hvad er i så fald lovgrundlaget og argumentet herfor.**

4. Kan Naalakkersuisut oplyse andet i relation til emnet?

(Medlem af Inatsisartut Justus Hansen, Demokraterne)

Begrundelse

Organdonation er uden tvivl med til at redde mange menneskeliv. Visse organer kan kun doneres fra en død til en levende, men eksempelvis knoglemarv og nyrer sagtens kan doneres fra en levende til en levende.

I den forbindelse vil donoren skulle sygemeldes fra sit arbejde i en periode, og jeg er af den opfattelse, at både donor og arbejdsgiver i sådanne tilfælde skal holdes økonomisk skadesfri om man så må sige.

Derfor er jeg interesseret i at få grundigt kendskab til de nuværende regler. Herudover er jeg yderst interesseret i at finde ud af, hvorvidt det kan være rigtigt, at vi i Selvstyret ikke vil betale tabt arbejdsfortjeneste til en donor og/eller dennes arbejdsplads fra et andet land. Det virker på mig mærkeligt, at vi ikke vil yde dette beskedne bidrag for at redde et menneskeliv.

Jeg ønsker svar på mine spørgsmål inden for en frist på 10 arbejdsdage.